Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 22 (704) * joi 28 mai 1959 * 8 pagini 30 bani

Luptăm pentru pace

Luptăm pentru pace,
noi, mame și tați,
Să fie ca florile-n mai
Panglicile-n părul bălai.
Iar ochii ca roua curați,
De zîmbet mereu
luminați.

Luptăm pentru pace,
noi, mame și tați,
Să fie-n orașe și sate.
Și multe și albe palate.
Și boabele-n sac pîrguite,
Și visele noastre-mplinite.

Luptăm pentru pace,
noi, mame și tați,
Așa cum partidul
ne-nvață.
Avem viitorul în față,
Iar voi, viitorul, copiii
mei mici,
Să creșteți frumoși
și voinici.

M. CALIN

SUB SEMNUL PRIETENIEI

Pionierii din orașul Tirana au aflat multe lucruri despre pionierii din Republica Populară Romînă cu ocazia organizării de către Palatul pionierilor din Tirana a „Săptăminii prieteniei dintre pionierii albanezi și pionierii romîni".

Despre bogățiile și frumusețile țării prietene, despre realizările obținute, despre viața fericită a copiilor romîni le-au vorbit pionierilor medici, ingineri, profesori albanezi care au studiat în facultățile din Republica Populară Romînă.

La expoziția cu obiecte de artă populară romînească, pionierii au expus și fotografii cu aspecte din viața pionierilor romîni.

Pionierul Andon Koli a fost ascultat cu mult interes de către pionieri, în seara cînd a prezentat cartea marelui scriitor Mihail Sadoveanu „Dumbrava minunată". In acele zile, la cercul de literatură, pionierii au făcut cunoștință și cu alte opere ale literaturii romîne.

Și cercul de muzică a oferit pionierilor o seară plăcută, o seară în care multe dintre cîntecele prezentate i-au făcut pe pionierii albanezi să-și exprime admirația pentru muzica populară romînească.

Iar cu prilejul concursului „Să cunoaștem Republica Populară Romînă", pionierii au aflat și alte lucruri despre viața pionierilor romîni.

Din scrisorile pe care le primesc, din cele ce învață la școală și mai ales din cele ce citesc, pionierii albanezi vor să cunoască cît mai mult și mai bine Republica Populară Romînă, viața prietenilor lor care, deși se află la depărtare de sute de kilometri, sînt aproape de ei prin năzuințele lor, prin dragostea lor fierbinte de patrie, prin dorința lor de pace.

VITO KOCI
Tirana

Trăiască 1 IUNIE ziua internațională a copilului!

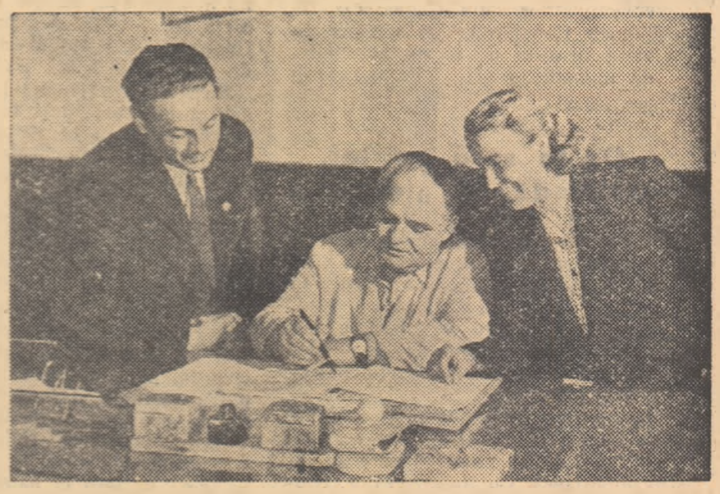
O școală în... clasa întîia!

Va să zică, așa... Au venit în septembrie trecut la școală cu părinții de mînă, puțin speriați, puțin uimiți, cu totul emoționați. Au intrat în clasă, s-au așezat în bănci. Au învățat să răspundă „Prezent" la apelul după catalog, să iasă cuminte rînduiți în recreație și să-și lase acasă păpușile și cățeii.

Puțini știau însă să numere dincolo de 10 iar de citit, abecedarul li se înfățișa tuturor ca o taină de nedeslușit. Iar acum, la sfîrșitul lui mai 1959, poftim, ei dezleagă, cu multă ușurință, niște complicate probleme în care se pune întrebarea cu cîți bani mai rămîne un oarecare Ionel dacă, avînd 28 de lei și primind încă 30 de lei de la mama lui, face cumpărături în valoare de 25 de lei — și citesc „ca pe apă" oricare dintre bucățile de la sfîrșitul cărții de citire. Cu alte cuvinte, aceste harnice fetițe și acești destoinici băieți — e vorba despre elevii clasei întîia de la Școala de 7 ani nr. 13 din raionul Grivița Roșie — sînt de-acum niște adevărați tineri de nădejde. Și aceasta s-a petrecut în mai puțin de un an.

Dar, să știți, nu numai acești școlari sînt noi în școală. Insăși școala lor, de la acoperiș — și e un acoperiș destul de înalt, școala are etaj — pînă la grătarul de la intrare — toate sînt noi, toate au intrat în „clasa întîia" în septembrie 1958, ca și elevii cei mici, puțin uimite, puțin speriate — se vor purta bine copiii cu bunul obștesc? — și, desigur, cu totul emoționate.

Dar s-au temut degeaba. Fiii de muncitori care învață acolo știu să respecte munca, să aibă grijă de bunul obștesc. Ei știu că înainte vreme, pe timpul criminalului regim burghezo-moșieresc, copiii muncitorilor erau ținuți în afara lăcașelor de învățătură, izgoniți de lîngă izvoarele culturii, și de aceea prețuiesc cum se cuvine viața nouă pe care astăzi poporul muncitor o construiește pentru fiii săi, sub îndrumarea înțeleaptă a partidului.

Tovarășul Ion Zamfir (mijloc) *într-o zi obișnuită de lucru.*

„Noi, în copilărie, nu aveam parte de învățătură, ne povestea zilele trecute tovarășul Ion Zamfir, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al raionului Grivița Roșie. Țin minte că, în copilărie, trebuia să străbat kilometri întregi pe jos, desculț, prin zăpadă, ca să ajung la școală". Fostul strungar, astăzi președinte de Sfat popular, ne-a spus apoi pe scurt istoria școlii celei mai noi din raion, școala nr. 13. Glasul său suna atît de vioi și bucuros, ochii îi sclipeau atît de entuziaști încît n-am putut să nu observăm că lumina lor era aceeași cu lumina din privirile copiilor de la această școală.

Iată, aceasta e școala cea nouă.

„Am lucrat cu multă tragere de inimă cu toții la construirea ei; și Sfatul popular, și Trustul 3 de construcții, și părinții viitorilor elevi, și copiii, și cetățenii din cartier. Partidul ne-a învățat că nu trebuie să crutăm nici un efort pentru a-i crește și educa pe copiii oamenilor muncii în condiții cît mai bune.

Și aceasta nu-i prima școală nouă din raionul nostru. Acum doi ani, s-a dat în folosință școala Surorile, acum trei ani, Dobrogei, mai înainte Dămăroaia. Aproape, anul — și școala! Și nu ne vom opri aici... Partidul, întregul nostru popor, își crește astfel fiii încît să devină harnici constructori ai societății comuniste".

...Aceste spuse ale tovarășului Ion Zamfir ne-au revenit apoi de repetate ori în minte, și mai cu seamă atunci cînd ascultam cu cîtă siguranță răspund la lecție Ghinea Marcela, fiica unui destoinic conducător auto, Bădilă Nicolae, băiatul unui tîmplar, Lambru Smaranda, al cărui tată e muncitor la G.A.S. Mogoșoaia și toți ceilalți școlari din clasa întîia, care, în curînd, vor sărbători absolvirea primului lor an de școală.

AL. OVIDIU ZOTTA

Prietenie

Dragi prieteni,

Am 13 ani și doresc să mă împrietenesc cu un băiat sau o fetiță din Republica Populară Romînă. Aș vrea să facem schimb de scrisori, să povestim despre activitatea noastră pionierească, iar drept simbol al prieteniei noastre să ne schimbăm cravatele și insignele de pionier.

În speranța că se vor găsi pionieri care să dorească și ei același lucru, vă salut călduros.

CHIRSTINE STEGER
Zwickau — Sachsen/2
D.D.R. Schedwitz Alte
Lengenl 3

Vă salut, dragi prieteni,

Vă transmit un salut călduros din patria mea dragă, Republica Cehoslovacă. Locuiesc în Orașul Dolny Kubin, în Slovacia. Am 13 ani și sînt în clasa a VII-a. De multă vreme doresc să corespondez cu pionieri romîni. Cunosc limbile: cehă, rusă și slovacă.

ELENA PACHNIKOVEJ
Czeshoslovahia
Slavensko
Dolny Kubin-stanica

Bună ziua, dragi prieteni,

Velicika vă trimite salutări din partea clasei a VII-a. Părinții mei lucrează la o cooperativă. Eu doresc foarte mult să port corespondență cu pionierii romîni. Scrieți-mi pe adresa:

Н.Р.Б.
Варна ул. Моисилов 3.
Величка Стоичева

Din viața pionierească

Pionierii și școlarii participă cu însuflețire la acțiunile menite să ducă la traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei a VI-a a C. C. al U. T. M.

PRIMĂVARA LA COGEALAC

In drum spre şcoala din Cogealac l-am iscodit pe preşedintele unităţii de pionieri, Letcu Dorin, despre cele ce-au plănuit să facă pionierii în primăvara aceasta. Mi-a spus că şi-au prevăzut o întîlnire cu bătrînii satului de la care vor să adune mărturii despre vremurile de mult apuse pentru a putea înţelege mai bine înoirile pe care le-au adus anii puterii populare; că e în curs acţiunea de stringere a fierului vechi şi a maculaturii; că mai au de lucru la amenajarea „parcului pionierilor"; că au lucrat vreo 30 de căsuţe pentru păsări etc., etc. Mai apoi, în şcoală, la tot pasul am auzit vorbindu-se despre seră, lot şi răsaduri, despre iepuri şi brigăzi... Nu era deci greu de înţeles că pentru copiii colectiviştilor din Cogealac, regiunea Constanţa, primăvara a venit însoţită de o vie activitate, de numeroase griji de adevăraţi gospodari.

De la seră pe lot, în livadă, la „fermă"...

Zăreşti sera de cum deschizi portiţa şcolii: acoperişul ei de sticlă, sclipind în soare, îţi ia ochii! Dacă vrei să afli însă, cîte ceva despre ea, trebuie să cauţi măcar pe unul dintre pionierii Munteanu Florea, Dăduică Pavel, Secu Marin, Stoica Florin — toţi dintr-a VII-a — sau pe Uzum Nicolae dintr-a VI a. Sînt cei mai inimoşi dintre pionierii care au lucrat la seră. Cu toate acestea, conducîndu-mă printre paturile calde pe care se răsfaţă răsadurile de roşii, ardei, varză, ei mi-au spus din capul locului: „Aici, în seră, nu prea ai ce vedea. Sera şi-a făcut datoria. Acum e lotul la rînd. Dar să fi venit cu cîteva luni în urmă!..."

Acum cîteva luni în urmă, în toamnă, cînd au construit sera! Au construit-o într-un avînt. Apoi, au pornit munca atentă, răbdătoare de cultivare a plantelor pe care pînă atunci nu le văzuseră crescînd decît primăvara. N-a fost uşor. Au fost chiar şi momente grele. Odată, înoptarea l-a găsit pe Florea în seră. Nu se îndura să plece pentru că se stîrnise vreme rea. Vîntul şuera cumplit. Ploaia cădea în valuri. Apa începu să se strecoare şi în seră. Florea sări şi puse în cale-i jgheabul, dinainte pregătit. Aduse şi butoiul. Şi nu se mai mişcă de acolo din seră, pînă ce ploaia nu încetă, cărînd ceasuri de-a rîndul apa afară cu găleata...

Dar în miezul iernii, copiii colectiviştilor din Cogealac scoteau din sera lor ridichi de lună, salată şi ceapă verde! Vestea s-a dus peste şapte sate. Chiar aşa! Venind, de pildă, într-o zi la moară, Gulfi Geanacai, colectivist din Nuntaşi, s-a oprit şi pe la şcoală.

— Dragii mei copii, s-a adresat el pionierilor de serviciu la seră, lăsaţi-mă să văd şi eu grădina voastră din casa de sticlă, şi-oi povesti şi altora de ea...

„Acum lotul e la rînd" — spun pionierii. Lotul are 2.000 m.p. L-au arat. Au pregătit pămîntul. Au aliniat straturile, au însămînţat şi au răsădit. Dar şi mica lor livadă de lîngă lot e... la rînd. Au scos pomii uscaţi şi neproductivi şi au plantat alţii tineri.

Apoi, mai e şi „ferma" de iepuri şi păsări. De curînd, Dăduică, desminţind parcă pasiunea lui pentru seră, s-a dus cu încă vreo doi pionieri la secţia zootehnică a colectivei pentru a lua în primire cei patru iepuri dăruiţi unităţii lor. I-au şi instalat în cuştile noi nouţe. Nu peste mult timp pionierii vor mai avea la „ferma" lor şi alţi „oaspeţi": 200 pui de găină.

Fier vechi pentru sîrmă nouă

Cît de mici sînt furnicile şi ce munte de pămînt ştiu să adune deasupra cuibului lor! Nu poţi să nu-ţi aminteşti de ele şi de hărnicia lor aflînd că pionierii din Cogealac au strîns şi-au predat nu de mult 11.000 kg. de fier vechi.

Să-i fi văzut numai! Fiecare a căutat pe-acasă, unii au fost chiar la moară şi-au cerut toate fiarele care nu mai erau de trebuinţă, alţii au cărat fierul vechi tocmai de prin satele vecine, unde locuiesc de fapt. Cîţiva pionieri dintr-a VI-a B, care locuiesc în Tariverde, au anunţat într-o bună zi c-au strîns ceva fier vechi, dar că le e cam greu să-l aducă. Băieţii din clasă s-au oferit să le ajute. Dar nu s-au dus a doua zi la Tariverde, nici a treia zi... Atunci, patru pioniere destoinice — Mişa Stela, preşedinta detaşamentului, Văduva Dumitra, Paleacu Elena şi Papadopol Sofia — au hotărît în taină să le-o ia băieţilor înainte şi să aducă ele fierul. N-au spus decît dirigintei gîndul lor

ascuns. Au luat o roabă şi-au plecat la Tariverde. Pînă să se întoarcă, însă, a înserat. A început să şi plouă. Diriginta se nelinişti serios. L-a găsit pe pionierul Calipetra Taşa şi i-a spus motivul neliniştei. Taşa a zîmbit ironic la început:

— Păi, dacă fac pe ambiţioasele!... Apoi porni în goană pe urmele fetelor. Le găsi cam necăjite că roaba se împotmolea la tot pasul. Cu ajutorul lui Taşa au ajuns cu toată încărcătura la şcoală.

Nici pionierii mici nu sînt mai prejos. In clasa a II-a C., de pildă, sînt doi băieţi: Niţu Silvian şi Brînză Nicuşor. Puţini pionieri în unitate au adus atîta fier ca ei. Au ajuns pînă la directorul S.M.T.-ului, în privinţa fierului vechi! Tractoriştii — care i-au tot văzut pe cei doi învîrtindu-se prin curtea staţiunii şi sîcîindu-i la tot pasul cu întrebarea „Asta vă mai trebuie, nene?" — i-au iscodit, la rîndul lor, într-o bună zi:

— Da' la ce vă trebuie vouă atîta fier?

Le-a răspuns Silvian cu competenţă, ca un om mare:

— Căpătăm sîrmă nouă pe el. Iar sîrma o dăm colectivei, că trebuie la via cea nouă...

Acum pionierii din Cogealac iar se întrec în a aduna fier vechi. Vor să dea patriei încă 15.000 kg!

Prieteni de nădejde ai colectivei

Intr-o după-amiază, la sediul gospodăriei agricole colective s-a ţinut o adunare neobişnuită. Erau de faţă tovarăşul Ion Florea, preşedintele, cei 6 brigadieri ai colectivei, precum şi membri colectivului de conducere al unităţii de pionieri, împreună cu instructoarea superioară şi directorul şcolii. Se sculă preşedintele colectivei:

— Pionierii au fost întotdeauna prieteni de nădejde ai colectivei noastre, a spus dînsul. Pe ajutorul lor poţi să te bizui. Iată, în acest sens, ei vor să facă acum o nouă propunere.

— Vrem să ajutăm de acum încolo colectiva într-un chip mai organizat, au spus apoi copiii. Fiecare din detaşamentele noastre din clasele mari va ajuta cîte una din brigăzile gospodăriei agricole colective.

Reprezentanţii gospodăriei agricole colective i-au ascultat cu luare aminte pe pionieri şi au chibzuit apoi împreună cum să pună mai bine lucrurile la cale. Şi-a rămas lucru hotărît: pe lîngă fiecare din cele 6 brigăzi ale colectivei va lucra de acum înainte şi cîte un detaşament al pionierilor din clasele a V-a—a VII-a.

Obligaţiile pe care pionierii şi le-au luat pentru a ajuta colectiva nu sînt desigur mari — va fi de-ajuns ca pionierii să iasă la lucru o dată pe săptămînă — dar cu ce avînt vor munci ei, cîte învăţăminte noi le va aduce munca în colectivă!

Ce foloase aduce totuşi faptul că pionierii vor ajuta colectiva în mod organizat? Despre aceasta ne-a vorbit însuşi preşedintele gospodăriei agricole colective, tovarăşul Florea.

— Şi pionierii şi colectiva vor avea de folosit deopotrivă. Pionierii vor găsi un bun ogor pe care să îmbine învăţătura lor cu practica, se vor familiariza de pe acum cu munca în gospodăria colectivă. Cît despre colectivă, ajutorul cît de mic al pionierilor va însemna pentru ea un adaus la avuţia obştească.

— Şi aveţi toată încrederea că pionierii vor face lucru bun? l-am mai iscodit aşa, într-o doară.

— Mai încape vorbă? Toată încrederea! Şi avem multe motive. Ascultă! Aici în mijlocul comunei, pionierii au făcut cu mîna lor un parc de toată frumuseţea... In toamnă, cînd abia mai pridideam cu strînsul porumbului, s-au înfiinţat într-o bună zi pionierii şi n-au mai lăsat un ştiulete pe o întindere de 11 ha... Sau altădată, într-o vacanţă, dat fiind că ciobanul ni s-a îmbolnăvit, fiul lui, pionierul Nutiş Tănase, ajutat şi de alţii, l-a înlocuit de aproape nici nu i s-a simţit lipsa...

*

Aşa-i primăvara la pionierii de la Cogealac: cu multe, multe treburi gospodăreşti. Să nu credeţi însă că acestea vor micşora cumva preocupările lor de şcolari. Nicidecum! Găsiţi în şcoala din Cogealac clase, cum e de pildă a VI-a B, fără nici un corigent.

V. CARABA

PARTIDUL NE-A DARUIT

52 de piese în premieră, 1.900 de spectacole prezentate pe scena teatrului, pe scenele unor cluburi din întreprinderi și instituții, în comune, școli sau spitale de copii la care au asistat aproape 400.000 de mici spectatori. Alte 300 de spectacole și reprezentații date cu prilejul pomului de iarnă și al Zilei copilului, la care au participat mii de pionieri și școlari. Acesta este, pe scurt, bilanțul celor 10 ani de activitate a Teatrului de păpuși din Timișoara. Aici, în acest teatru, pionierii și școlarii au făcut cunoștință cu Ivan și lupul năzdrăvan, au văzut Povestea porcului, au admirat-o pe Albă ca Zăpada și au rîs de cocoșul care, zor-nevoie, voia punguța cu doi bani pe care i-o furase un boier.

Dăruit de partid și de regimul nostru democrat popular, acest teatru este un prieten iubit al copiilor nu numai din orașul Timișoara, ci și al celor din întreaga regiune.

În clișeu: Aspect din timpul unei repetiții.

Amintiri din anii pionieriei

Caporalul Isailă

Uneori, seara, înainte de stingere, pe caporalul Isailă Leon îl poți vedea scriind sau răsfoind într-un carnet cu scoarțe groase, albastre. Pe prima pagină, o mînă de copil a desenat, cu zece ani în urmă, o insignă pionierească dedesubtul căreia a scris: „Începînd de astăzi, 29 mai 1950 — zi în care, împreună cu alți paisprezece colegi, am primit cravata roșie de pionier — voi nota în acest caiet cele mai însemnate clipe din viața mea".

Sunetul goarnei vestește că e timpul somnului. În dormitor, ostașii s-au culcat. Cu caietul sub pernă, caporalul Isailă încearcă să închidă și el ochii. Dar degeaba. Cum îi închide, în față îi apare chipul unui copilandru cu părul bălai, cu un semn de „bună purtare" pe frunte. Copilandrul acesta nu e altul decît el, Isailă Leon, președintele primului detașament de pionieri din comuna Cricău, regiunea Hunedoara. Era tare inimos. Poate de aceea l-au ales tocmai pe el președinte. Cîte amintiri... Ei, pionierii primului detașament, au adus din pădure catargul viitoarei tabere, ei l-au ridicat în mijlocul curții și tot ei au fost aceia care au înălțat sus, pe catarg, drapelul roșu pionieresc, vestind tuturor că și în satul lor s-a deschis o tabără pionierească. Apoi marșurile în pădure, jocurile de orientare, concursurile sportive...

Anii s-au scurs. Pionierii primului detașament s-au împrăștiat la diferite școli din regiune. Președintele detașamentului și-a ales Școala profesională de la Zlatna. Dorea mult să devină muncitor. Să lucreze în mină. Visul lui s-a împlinit.

Dar anii aceștia de cînd a terminat școala și a plecat în armată sînt cei mai frumoși ani din viața fostului președinte de detașament. Întîi, a primit carnetul de candidat de partid, apoi pentru că s-a arătat vrednic, comuniștii l-au primit în rîndurile lor.

În armată, Isailă Leon a devenit în scurt timp fruntaș în pregătirea de luptă și politică. A fost citat în fața frontului, fotografia lui a apărut la panoul de onoare din curtea unității militare, iar acasă a fost trimisă o scrisoare de mulțumire în care se arată că unitatea lui se mîndrește cu un asemenea ostaș. Pentru meritele sale, caporalul Isailă Leon a fost ales în biroul organizației de partid pe unitate.

În fiecare zi, în caietul cu scoarțe albastre apar noi însemnări. Dar, de fiecare dată cînd deschide caietul, caporalul Isailă Leon retrăiește acele minunate clipe petrecute în rîndul organizației de pionieri.

RADU POPA

Pentru ca orașele și satele noastre SĂ FIE CÎT MAI FRUMOASE

Dragă redacție,

Cercul micilor naturaliști din unitatea nr. 11 din comuna Brăești, regiunea Suceava, îți trimite o veste bună. De curînd, noi am terminat de plantat 5.000 de puieți în jurul terenului experimental, drept gard viu. Pînzaru Traian, Ababei Mihai, Ciobanu Ioan și alții s-au evidențiat în această muncă.

Salut voios de pionier
PAULA COLINCIUC

Sîntem mici, dar...

Sîntem numai în clasa a III-a și ne place foarte mult să muncim. De curînd am mers împreună cu tovarășii învățători pe toiul zootehnic și l-am curățat de pietre și crengi uscate. De asemenea am mers și la „Pîrîul Zlamănului", unde am făcut lucrări de întreținerea puieților plantați anul trecut. Drept să vă spunem, n-a fost prea ușor, dar noi am muncit cu drag pentru înflorirea comunei noastre.

F. URZICEANU
cl. a III-a
Școala de 4 ani com. Corbu, Regiunea Autonomă Maghiară

Acum e mai frumoasă comuna

Mai zilele trecute, „înarmați" cu sape, greble și alte unelte, ne-am îndreptat spre „Parcul tineretului". Pentru ca treaba să meargă bine, încă de la început ne-am împărțit pe echipe și ne-am apucat serios de muncă. După o oră am dat altă față parcului. Lucia, Eva, Gina au fost cele mai harnice. După aceea, am ieșit cu toții pe șoseaua care duce spre Timișoara și am văruit pomii. Acolo unde ni s-a părut că pomii sînt prea rari, am sădit puieți tineri!

VIORICA BOGNAR
cl. a VII-a
corespondentă specială a unității de pionieri din com. Vinga, regiunea Timișoara

În satul lor...

Parcul plin de flori și verdeață din centrul comunei Cobadin, regiunea Constanța, s-a amenajat de curînd. Zile în șir au lucrat pionierii din unitatea nr. 5, organizați pe grupe și detașamente. Au săpat, au măsurat, au aranjat rîndurile, au sădit flori, au plantat puieți. Și în fiecare zi, dimineața, pe rînd, îi poți vedea cu găleți cu apă și cu stropitori, udînd florile și pomișorii pe care i-au sădit.

— Încă nu e gata parcul, trebuie să crească iarba pe care am semănat-o și să aducem tufănelele pe care să le punem de jur-împrejur, ține să lămurească pionierul Bulamaciu Aurel din clasa a VII-a.

Pionierii au ajutat și la pietruirea șoselei mari din comună. Acolo unde înainte erau numai gropi și praf, sau apă și noroi, se întinde acum o șosea lată, dreaptă, pietruită.

— Știți, și puieții de duzi de pe șoseaua școlii tot noi i-am plantat, spune Ivănoiu Ion, pionier în clasa a IV-a B.

Da, am aflat și aceasta. Și am mai aflat că pionierii unității nr. 5 au plivit morcovii de la G.A.S., au distrus peste 1.500 de cuiburi de ciori din pădurea G.A.S. Și lucrul cel mai de seamă pe care l-am aflat, este că pionierii au note bune și că anul acesta vor promova cu toții.

E. CIRMACIU

„Acuș e gata piesa"! pare să izbucnească victorios micul „meșter" din fotografia de față. Și pe bună dreptate se poate mîndri inimosul elev constănțean: el se descurcă în atelierul de lăcătușerie al școlii la fel de bine ca și în sala de clasă.

ÎN CINSTEA FESTIVALULUI

Într-o după-amiază, pionierii din clasa a VI-a B au rămas după ore la școală. Marcel desena o hartă mare a Europei cu tuș și creioane colorate, Rodica și Anca scriau o lozincă, iar alții lucrau stegulețe, colorau. A doua zi, în holul Școlii de 7 ani nr. 5 din Orașul Stalin apăru „Colțul Festivalului".

Cîteva zile mai tîrziu, aici se ținu o adunare, în care pionierii au făcut o călătorie cu gîndul prin Praga, Budapesta, Berlin, București și celelalte orașe unde au avut loc Festivalurile Mondiale ale Tineretului și Studenților. Ei au discutat despre prietenia care îi leagă pe tinerii de pe toate continentele globului, despre pacea pentru care luptă tinerii din întreaga lume, despre Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

Tot în cinstea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, au loc acțiuni pionierești interesante și în alte localități din regiunea Stalin:

■ Pionierii din comuna Hărman au amenajat parcul comunei, au aranjat rondurile și au plantat flori.

■ Pionierii din comuna Bran au plantat 1.300 de puieți de pomi fructiferi pe marginea șoselei și în comună. De asemenea, ei au sădit 1.700 puieți de brad și fag la poalele muntelui Măgura.

■ Pionierii de la Școala de 7 ani din Codlea au strîns 1.444 de kg de fier vechi. Banii primiți la valorificare i-au dat în fondul Festivalului.

PENTRU FERICIREA LOR...

Ziua internațională a copilului! Zi însorită de zîmbetul milioanelor de vlăstare ce cresc, aidoma florilor gingașe, pe întinsul nemăsurat al globului! Același e zîmbetul copilului, fie că pașii îl poartă pe aleile Moscovei minunate, pe meleagurile străvechiului zid chinezesc, ori printre trandafirii văii bulgare.

Ca în toate țările socialiste, copiii noștri au la îndemînă palate și școli luminoase, stadioane și grădini îmiresmate. Sute de mii de copii din țara noastră urcă zilnic scările celor 107 palate și case ale pionierilor.

De vin zilele vacanței cu amiezi de aur și stele scinteietoare pe bolta serilor liniștite, se pornesc șirag de trenuri spre malurile mării înspumate sau către piscurile Carpaților. Trimiși, prin grija părintească, caldă a partidului, în tabere și colonii, copiii își ridică acolo, fericiți, corturile, petrec clipe de neuitat în jurul focurilor de tabără.

Cu totul alta e situația în țările unde domnește puterea dolarului și imperialiștii își zăngănesc amenințător armele. Acolo, copiii celor ce muncesc se zbat în mizerie, nu pot învăța carte, se ofilesc ca niște flori lipsite de aer. De aceea, în lumea întreagă oamenii buni și cinstiți, toți cei care luptă pentru fericirea omului, sărbătoresc Ziua internațională a copilului ca pe o zi de luptă, se ridică cu fermitate în apărarea viitorului și fericirii copiilor de pretutindeni.

Da, e reușită piesa lucrată de acest pionier sovietic, pe nume Oleg. Și nici nu se poate să fie altfel cînd te-ai înarmat cu... răbdare și perseverență, și ai la cercul de electrotehnică al școlii aparate de precizie.

Nespus de fericită e viața copiilor chinezi

O manifestație a populației din San Francisco pentru pace, împotriva acțiunilor agresive ale imperialiștilor americani. Alături de părinții lor și copiii și-au spus cuvîntul.

De ce sînt triști ochii micuței Anna-Maria din Germania apuseană?... Ca să nu moară de foame, părinții ei au fost nevoiți s-o vîndă unui preot american.

„Minunată e copilăria noastră!" spun privirile luminoase ale acestei pioniere din R. Cehoslovacă.

Nu-i departe clipa examenelor. Pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani nr. 72 din București se pregătesc să întîmpine acest eveniment bine pregătiți. Iată-i pe cîțiva dintre ei la o oră de laborator...

GENEVA

Desigur că în aceste zile i-ați auzit pe părinții și frații ...ștri mai mari vorbind deseori despre Geneva. I-ați văzut ...tind cu mare atenție ziarele și poate, de multe ori voi ...i fost acei care dimineața ați alergat la chioșc, la facto...l poștal sau la debit pentru a cere „Scinteia" sau „Ro...inia liberă". Intr-un număr trecut noi v-am explicat că la ...eneva s-a deschis Conferința miniștrilor afacerilor externe ... celor patru mari puteri și că la această Conferință par...cipă și reprezentanții celor două Germanii. Acolo, la Ge...eva, se discută probleme foarte importante care privesc ...ît încheierea Tratatului de pace cu Germania cît și re...lementarea actualei situații a orașului Berlin.

...Ca întotdeauna Uniunea Sovietică a prezentat propuneri ...ncrete, în asentimentul oamenilor cinstiți din întreaga ...me, care nu doresc un nou război. Uniunea Sovietică, ...rin reprezentanții ei la Geneva, încearcă pe toate căile ca ...cheierea Tratatului de pace cu Germania să fie rezolvată ...t mai repede, aceasta fiind și dorința întregului popor ...erman.

Puterile occidentale însă nu vor să accepte aceste propuneri. Fără răspundere, ele au prezentat un plan, așa numitul „plan global", prin care încearcă să înșele oamenii din lumea întreagă. Popoarele însă știu că puterile occidentale fac acest lucru pentru că nu vor pacea. Miniștrii de externe occidentali sînt reprezentanții unor guverne burgheze. Aceste guverne apără interesele capitaliștilor — fabricanți de bombe atomice — care nu vor pace.

Chiar unele ziare burgheze sînt nevoite să recunoască faptul că Uniunea Sovietică a făcut propuneri concrete și juste, privind încheierea Tratatului de Pace cu Germania. Aceste ziare au început să-i critice pe miniștrii de externe occidentali pentru faptul că nu vor să înțeleagă propunerile constructive ale Uniunii Sovietice.

Popoarele iubitoare de pace de pretutindeni sînt însă convinse că propunerile Uniunii Sovietice vor triumfa, pentru că ele sînt cele adevărate și pentru că adevărul iese întotdeauna învingător.

AL. MIHU

ARTA MUNCII ELIBERATE

— Eu sînt șofer! Ce mă fac dacă-mi rămîne mașina în pană? Sub ea nu pot intra că nu-ncape nici măcar o pisică.

Ghidul, un tînăr chinez care studiază în țara noastră, zîmbește:

— Se poate și ridica. Arcurile obișnuite au fost înlocuite la noi cu un fel de burdufuri care se umflă cu aer comprimat. Caroseria se ridică și... poți intra și dedesubt dacă ai treabă...

Multe sînt întrebările pe care le pun vizitatorii. Expoziția „Construcția economică a Republicii Populare Chineze" prezintă un mare interes pentru cei ce o vizitează. Sînt aici expuse 7000 de produse ale unui popor care pînă acum aproape 10 ani era o colonie care nu producea decît orez, ceai și... emigranți plecați din țară de foamete.

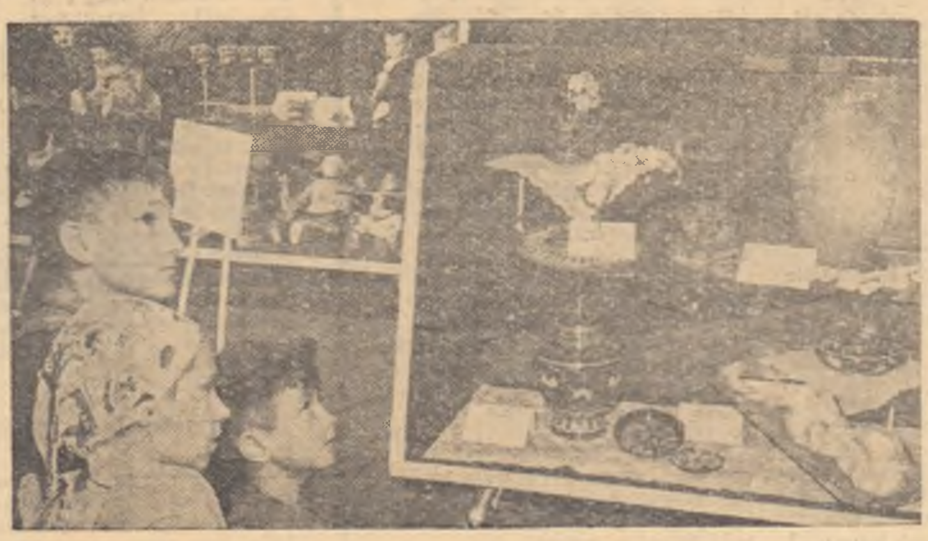
Zece ani se împlinesc în octombrie de la constituirea Republicii Populare Chineze și bilanțul este mai mult decît uimitor. In acești ani poporul chinez a reușit să construiască freze moderne, dar și piane, autobuse de 144 cai putere, dar și ceasuri, cîteva tipuri de tractoare, dar și aparate de mare precizie, radiouri, instrumente medicale, jucării mecanice și electrice, mașini electronice de calculat, preparate tonice și produse farmaceutice. Iată expusă o lampă de gaz pentru iluminat, mai puțin obișnuită deoarece deasupra ei are un fel de palete, care atrag mulți vizitatori. E lampă de iluminat, dar în același timp și un mic generator electric cu semiconductori, la curentul căruia poate fi pus un aparat de radio. Numai în 1958 noua industrie chineză a produs 50.000 de bucăți de mașini-unelte pentru industrie și agricultură.

„Arta muncii eliberate — numai astfel poți defini realizările excepționale ale unui popor care a pășit spre cel mai măreț țel al popoarelor: COMUNISMUL" — scrie un vizitator al expoziției.

Nici copiii nu au fost uitați. Pentru ei, industria chineză a lucrat jucăriile cele mai diverse, muzicuțe, îmbrăcăminte și încălțăminte. Dar aceste lucruri le găsești însă în orice expoziție economică a oricărei țări. Ceea ce nu găsești însă în orice expoziție este un stand cu exponate — roade ale aplicării de către studenți, pionieri și școlari a politicii înțelepte a Partidului Comunist Chinez, de îmbinare a învățămîntului cu munca productivă. Alături de țesături din pluș și flori de pînză lucrate de elevii unei școli elementare din Tsientsien se găsesc stilouri și creioane metalice, fibre de sticlă, chei, compase, mașini de calcul electrice, strunguri, rulmenți etc., toate obiecte lucrate, de asemenea, de elevi și studenți. Pionierii, elevii și studenții chinezi doresc să contribuie din toate puterile lor la dezvoltarea patriei lor, la industrializarea țării.

După ce și-au exprimat admirația față de munca și de realizările mărețe ale poporului chinez, două vizitatoare, pioniera Bruda Georgeta și surioara sa, Smaranda, au încheiat micile lor rînduri scrise în caietul de impresii al expoziției: „Urez din toată inima mult succes pionierilor din Republica Populară Chineză".

S. SIRBU

IN FAȚA VITRINEI CU OBIECTE LUCRATE DE ELEVII UNEI ȘCOLI ELEMENTARE DIN TSIENTSIEN

DE LA POL

Foamea i-a împins să-și vîndă copiii

Nu de prea multă vreme, la Houston (statul Texas, S.U.A.), poliția judiciară i-a arestat pe soții Stillon. Care sînt cauzele? Familia Stillon ducea o viață de mizerie. Tatăl, de mult timp, este șomer. Cei patru copii ai săi, mereu flămînzi, nu cunoșteau bucuriile. În zadar a bătut bietul om pe la ușile diferitelor societăți de binefacere, solicitînd primirea copiilor într-un orfelinat. Pentru întreaga familie traiul devenea din ce în ce mai greu. Era într-o situație desperată. Atunci, părinții s-au hotărît să-i vîndă pe cei doi gemeni, Thomas și George, în vîrstă de 8 ani, în schimbul unei sume de 500 dolari. La poliție, răspunzînd la anumite întrebări, copiii au spus că nu voiau să fie vînduți „dar tata și mama ne-au spus că trebuie să ne despărțim de ei pentru că numai așa o vom putea duce mai bine".

Părinții au fost dați în judecată. Judecătorul care a examinat cazul a declarat la proces „că inculpații au nevoie nu de o sentință, ci de ajutor". Tribunalul i-a achitat. Dar unde vor putea găsi ajutor părinții? Așa își împarte dărnicia „raiul" capitalist celor care vor să muncească, dar nu găsesc unde.

In S. U. A. șomajul este în creștere

După datele Ministerului Muncii din S.U.A., numărul șomerilor de acolo se ridică la peste cinci milioane, cifră ce întrece cu mult numărul șomerilor de la jumătatea anului 1958. Dacă la acest număr am adăuga și cele cîteva milioane de muncitori care nu lucrează săptămîna completă, cifra celor care trăiesc în mizerie devine impresionantă.

In acest an sînt serioase perspective ca tot mai mulți muncitori să îngroașe rîndurile șomerilor. Crește mereu și numărul șomerilor care și-au consumat de mult ajutoarele de șomaj. Sute de mii de oameni colindă țara în căutare de lucru.

Mulți dintre șomeri n-au de lucru din toamna sau iarna anului 1958. Muncitorilor le este rezervat dreptul de șomaj iar clasei dominante viața de huzur.

Personalități de seamă din S.U.A. declară că S.U.A., se află pe curba unei prosperități în continuă creștere. La care prosperitate se referă aceste personalități, și pentru cine nu-i greu de aflat. În orice caz, nu poate fi vorba de milioanele de șomeri a căror viață devine pe zi ce trece tot mai grea.

LA POL

PRIMĂVARA PE ȚĂRMUL BALTICII

Note de călătorie (III)

...Părăsim sala de spectacole și urcăm ...in nou pe punte. Auzind de vizita ...oastră, cîțiva matrozi ne așteptau. S-au ...propiat și în cîteva clipe, ne-am și îm...rietenit. Fiecare dintre ei ar vrea să ...e cel care să ne explice sau să ne ...onducă prin încăperile vasului. Pînă la ...rmă, ne-am înțeles. Plecăm cu... toții. ...ergeți și voi, nu? Urcăm cîteva trep...e și intrăm în cabina de comandă. Roa...a cîrmei stă într-o liniște aparentă, ...arcă așteptînd încleștarea înfrigurată a ...îinilor viitorilor marinari.

...Lîngă roata cîrmei, busola, prietenul ...edespărțit al marinarului, arată, cre...incioasă, nordul.

...O curățenie exemplară, cu adevărat ...arinărească, domnește peste tot. Ca ...in întîmplare, îmi trec mîna peste cî...eva obiecte. Nicăieri, nici un fir de ...raf. Unul din noii mei prieteni îmi a...ată barometrul și, prin intermediul ...ranslatorului, înțeleg ce-mi spune. ...Timpul pe țărmul Balticii va fi frumos ...n zilele care vin". Părăsesc cabina de ...omandă, nu fără a-mi arunca încă ...dată privirea asupra panoramei care ...e desfășoară jur-împrejur. În rada por...ului, vasele ancorate întocmai unor co...şi stau nemișcate. Numai în vîrfurile catargelor, pavilioanele diverselor țări flutură în adierea vîntului.

Cobor, împreună cu prietenii mei, în sala mașinilor. Ne întîmpină un om scund, cu fața zîmbitoare. Alături de el, cîțiva „mașiniști" plini de ulei pînă la coate ne privesc cu interes. Sînt pionieri. Învață tainele motoarelor Diesel. Maistrul, parcă ghicindu-mi gîndurile, îmi spune:

— Sînt sîrguincioși și pricepuți. Nu peste multă vreme or să cunoască aproape toate tainele motorului.

Din sala mașinilor urcăm, pe o scară îngustă, spre cercul de navomodele.

Dacă spun că acest cerc seamănă cu un adevărat șantier naval, nu greșesc de loc. Diverse modele de vase stau orînduite perfect, într-un loc anume amenajat gata parcă pentru lansaj.

Din grupul nostru se desprinde un pionier și, de loc emoționat, începe să-mi explice cum construiesc ei acolo, în cercul lor, navomodele. Îmi arată diverse scule, materiale, planuri. Îl ascult atent și parcă îl văd, cu ochii viitorului, un entuziast constructor al navelor moderne care vor străbate apele oceanelor și mărilor ducînd cu ele mesaje de prietenie și pace.

Atenția îmi este atrasă la un moment dat de un panou pe care sînt fixate niște lucruri ciudate. Mă apropii și încep să mă dumiresc. Sînt noduri marinărești. Nu pot să-mi stăpînesc o exclamație de uimire, văzîndu-le cît sînt de complicate. Întreb dacă sînt cunoscute de pionieri și dacă cineva le poate face. Drept răspuns, cineva de lîngă mine ia o bucată de frînghie și face un nod marinăresc, cei drept nu prea complicat, lucru ce trezește rîsul mai multor pionieri. Începe o dispută aprigă. Fiecare ar vrea să-și arate măiestria, și nu a lipsit mult ca să asist la un adevărat concurs. Totul însă s-a terminat cu bine pentru că de undeva, de sus, printr-un chepeng, am fost invitați la cercul de lăcătușerie. Am vizitat apoi cercul radioamatorilor, al telegrafiștilor, al celor care împleteau plase de prins pește etc. etc. Ne-am oprit în sala de mese unde, îmbrăcați în alb, matrozii de serviciu se strecurau cu dibăcie printre mesele înguste, așezînd masa. S-a auzit mai apoi un sunet de goarnă și în sala de mese au intrat „matrozii". După masă, am mers la club și am asistat la disputate întreceri de șah și ping-pong. Înainte de a pleca, am trecut și prin dormitoarele echipajului. În afară de paturi într-un loc își așteptau stăpînii și cîteva hamacuri. Cineva nu scapă prilejul și-mi spune că hamacurile sînt foarte solicitate.

Cînd ne-am întors pe punte, un fotograf amator a ținut neapărat să ne fotografieze. După aceasta, noii mei prieteni au început să cînte. Era un cîntec pionieresc despre Thälmann.

M-am despărțit cu greu de prietenii mei care m-au condus pînă departe, în oraș. N-am să pot uita niciodată întîlnirea cu „matrozii" de pe vasul Vorwärts, acei pionieri care în viitorul apropiat vor deveni matrozi adevărați, constructori entuziaști ai socialismului în R. D. Germană.

C. MIHAI

ŞTIINŢA DEZLEAGA

TAINELE APARIŢIEI VIEŢII

Datele ştiinţei actuale au spulberat credinţa că viaţa, speciile de plante şi animale au fost create de o forţă supranaturală, de Dumnezeu. Ştiinţa modernă aduce zi de zi noi şi noi mărturii care nu pot fi tăgăduite, arătînd că natura însufleţită şi cea neînsufleţită au aceeaşi bază materială. Mai mulţi pionieri ne întreabă care sînt rezultatele la care a ajuns ştiinţa actuală în această problemă.

În explicarea ştiinţifică a apariţiei vieţii pe pămînt o mare importanţă o au cercetările care se fac în ultimul timp pentru stabilirea originii substanţelor proteice (sau albuminoide) care stau la baza vieţii. Despre rezultatele ultimelor cercetări ştiinţifice cu privire la apariţia primelor substanţe proteice, pe pămînt, l-am rugat să ne vorbească pe tovarăşul academician prof. Eugen Makovski — directorul Institutului de biochimie al Academiei R.P.R. care ne-a spus următoarele:

„Fiinţele vii n-au apărut dintr-o dată pe pămînt şi nici n-au venit la noi de pe alte planete. Viaţa de pe pămîntul nostru s-a născut pe pămînt.

La baza vieţii stau substanţele proteice (albuminoide). Ele formează partea principală a protoplasmei vii. De aceea studiul acestor substanţe este deosebit de important, întrucît explicarea originii lor aduce cu sine stabilirea legăturii dintre materia vie şi cea lipsită de viaţă. Ştiinţa a dovedit că la începutul primelor etape de dezvoltare ale planetei noastre, acum cîteva milioane de ani, pe ea n-a existat viaţă.

Dacă substanţele proteice stau la baza protoplasmei (şi deci la baza vieţii) înseamnă că întîi trebuia să apară pe pămînt substanţe proteice, iar după aceea protoplasma şi deci fiinţele vii.

Se pune însă întrebarea: cum de au apărut pe pămînt primele substanţe proteice în acele timpuri îndepărtate cînd pe planeta noastră n-a existat încă viaţă?

Oamenii de ştiinţă au căutat să-şi explice acest lucru pe cale experimentală în laborator.

În a doua jumătate a secolului trecut s-au făcut experienţe care au arătat posibilitatea formării din anumiţi compuşi chimici simpli, a unor substanţe care se aseamănă mult cu substanţele proteice. Totuşi oamenii de ştiinţă ai timpului n-au făcut nici o legătură între această descoperire şi problema originii vieţii pe pămînt. Marele merit de a formula pentru prima oară o concepţie ştiinţifică asupra originii vieţii pe pămînt îi revine savantului sovietic, academician A. I. Oparin. Acesta a luat ca bază în studiile sale cele mai noi rezultate ale cercetărilor din domeniul astronomiei, chimiei, fizicii, geologiei şi altor ştiinţe care dovedeau că pe timpuri, compoziţia atmosferei pămîntului era cu totul alta. Atunci, cu multe milioane de ani în urmă, nu exista oxigenul în stare liberă în atmosferă şi deci lipsea acel factor care distruge cu uşurinţă substanţele organice. Atmosfera de la început a pămîntului era alcătuită dintr-un amestec de hidrogen, hidrocarburi, amoniac, oxid de carbon, acid cianhidric, vapori de apă şi diferite gaze. În această atmosferă acţiunea razelor ultraviolete ale soarelui şi descărcările electrice care se produceau în timpul furtunilor (pe atunci foarte dese şi extrem de puternice) puteau să dea loc la combinarea gazelor din atmosferă, în aşa fel încît să se formeze un fel de componente speciale numite aminoacizi. Aceştia fiind solubili, în apa primelor mări şi oceane, cu timpul, în decurs de sute de mii de ani, au început să se combine între ei şi au dat naştere la primele substanţe proteice primitive.

Bineînţeles că în condiţiile lipsei de oxigen liber şi a microorganismelor care să le distrugă, substanţele proteice primitive puteau să reziste vreme foarte îndelungată. Cu timpul au început să se aglomereze în aşa fel încît a devenit posibilă unirea lor cu diferiţi alţi compuşi şi separarea din mediul înconjurător sub forma unor picături consistente, aşa ziselor coacervate, asemănătoare oarecum cu picăturile pe care le face uleiul atunci cînd este agitat cu apa. Încetul cu încetul, în aceste coacervate s-a format materia vie, şi astfel a apărut viaţa pe pămînt.

În lumina acestei teorii formulate de academicianul A. I. Oparin, oameni de ştiinţă din Uniunea Sovietică, S.U.A., India şi alte ţări au început să facă cercetări experimentale pentru a adînci cunoştinţele noastre în acest domeniu. Astfel s-a putut constata că dacă prin amestecul de gaze corespunzătoare atmosferei primare fac să treacă descărcări electrice sau puternice raze ultraviolete se formează aminoacizi.

Cercetările în acest domeniu continuă. Acum cînd trăim vremurile unui necontenit progres ştiinţific, zi de zi, marile cuceriri ale ştiinţei biologice ne aduc dovezi care permit elucidarea problemei apariţiei vieţii pe pămînt.

Şi la institutul nostru se fac cercetări asupra coacervatelor. Au început, de asemenea, cercetările pentru lămurirea structurii intime a materiei vii.

Progresele importante care s-au făcut în cunoaşterea acestor probleme ne dau posibilitatea să afirmăm azi cu toată convingerea că soluţionarea definitivă a problemei originii primelor substanţe proteice, problemă atît de importantă pentru lămurirea originii vieţii pe pămînt, va fi realizată poate mai curînd decît s-ar părea".

NOUTAŢ TEHNIC DIN ŢARIL SOCIALIST

Un aparat de radio original

Privind fotografia de mai sus v-ar fi desigur greu să ghiciţi ce reprezintă acest aparat mic cît un buton. Este un original aparat de radio realizat de către doi ingineri din oraşul Hannover, R. D. Germană. Ei au izbutit ca noului aparat, mic încît poate să încapă în urechea ascultătorului, să-i asigure chiar şi sursa de curent, o baterie foarte mică.

Închipuiţi-vă cît de uşor şi plăcut este să asculţi la un asemenea aparat cînd nu vrei să stinghereşti celelalte persoane din cameră.

Emiţător într-o pilulă

În cea de-a doua fotografie puteţi vedea cum cineva înghite cu curaj un... aparat de emisie.

Despre ce este vorba? Acest aparat este o altă realizare a tehnicii din R. D. Germană. Creatorul său, marele savant Manfred Ardenne, aduce prin aceasta o nouă contribuţie în dezvoltarea ştiinţelor medicale moderne. Cu ajutorul minusculului aparat, se poate stabili exact diagnosticul în bolile de stomac. Şi iată cum: timp de cîteva ore, acest emiţător circulă prin stomacul bolnavului. Un dispozitiv electronic de dimensiuni extrem de mici modifică frecvenţa semnalelor de radio, în raport cu mediul în care se află. Semnalele emiţătorului sînt tot timpul recepţionate şi descifrate de o instalaţie specială situată în afara corpului. În felul acesta, „aparatul călător" transmite cu multă exactitate temperatura, presiunea pereţilor stomacului, aciditatea sucurilor gastrice şi alte importante date necesare stabilirii diagnosticului.

Îngrăşăminte artificiale din... fum!

Din coşurile fabricii de azot din oraşul Pet (Ungaria) se ridică zilnic nori galbeni de fum. Împrăştiindu-se pe mari întinderi, aceştia viciază aerul şi dăunează vegetaţiei prin acizii azotici şi alte substanţe pe care le mai conţin încă în diferite proporţii.

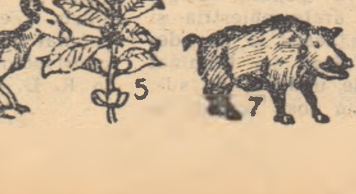
Lucrul acesta a făcut ca un grup de cercetători şi ingineri chimişti să studieze îndeaproape posibilitatea de a folosi substanţele chimice care ies prin coşurile fabricii. De curînd, bunele rezultate la care s-a ajuns au dus la construirea unei noi secţii. Aici se vor obţine în fiecare an sute de soiuri de substanţe chimice — preţioase îngrăşăminte artificiale — iar aerul din jurul fabricii nu va mai fi îmbîcsit.

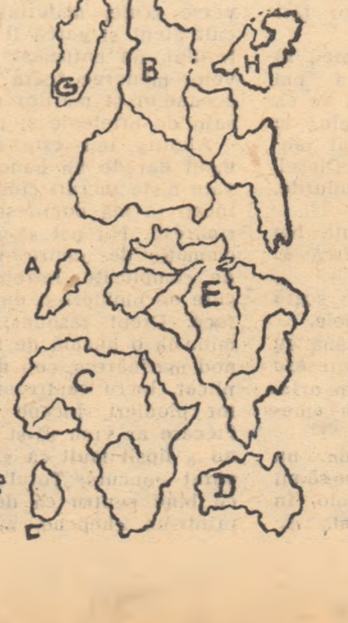
ÎN TIMPUL VOSTRU LIBER

Le cunoaşteţi?

Pe acest desen vedeţi contururile cîtorva ţări şi continente, precum şi unele animale şi plante care trăiesc în ţinuturile respective. Dacă cunoaşteţi geografia, veţi putea spune cu uşurinţă numele ţărilor şi continentelor care sînt desenate şi ce animale şi plante trăiesc în fiecare din ele.

Pătratul şi cifrele

De unde, în ce mod a apărut şi cum s-a dezvoltat forma cifrelor arabe actuale? Mulţi oameni din diferite ţări au dat numeroase ipoteze care ar putea servi drept răspuns la această interesantă întrebare. Şi se poate spune că cea mai apropiată de adevăr a fost presupunerea exprimată de marele poet rus A. S. Puşkin care susţinea că forma cifrelor pe care ne-am obişnuit s-o folosim a apărut la început din diferitele părţi ale pătratului tăiat de diagonale. (Vezi desen 1)

Continuaţi singuri exemplul da şi încercaţi să înscrieţi într-un pătrat cu diagonale şi restul cifrelor.

Cine reuşeşte?

Desenaţi această figură fără a desprinde creionul de pe hîrtie. (Vezi desen 2)

Desen 1

Desen 2

Nici un corigent, nici un repetent

O VIZITA PLINA DE INVAȚAMINTE

Noi, elevii clasei a VII-a, vom da anul acesta examen. Dintre toate obiectele mai slab stăm cu istoria. De aceea preocuparea principală a tovarăşilor profesori şi a colectivului de conducere al detaşamentului este de a ne îmbogăţi şi adînci cunoştinţele la această materie. Pentru aceasta noi am organizat nu de mult o vizită la Muzeul de istorie din centrul raional. Aici, am văzut mărturii asupra vieţii poporului nostru de-a lungul veacurilor. Vizita a fost pentru noi plină de învăţăminte şi ne-a ajutat să înţelegem mai bine lecţiile din manual.

RUVIN CIURBE
Şcoala de 7 ani, Romînaşi, raionul Zalău, regiunea Cluj

AVEM EMOȚII, DAR NU NE E FRICA

Ne mai despart doar cîteva zile de examene. Emoţii avem, dar nimănui nu-i este frică. Am început anul şcolar sub lozinca: „Nici un corigent — nici un repetent" şi măsurile care s-au luat în cadrul detaşamentului nostru au dat roade foarte bune. Noi, pe grupe, am organizat încă din trimestrul I aşa-numite cercuri de învăţătură. In ultimul timp activitatea în aceste cercuri s-a intensificat şi mai mult. Se pregăteşte de acum şi apariţia suplimentului de la gazeta de perete „Examenul de absolvire".

LIVIU MITRANESCU cl. a VII-a
Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti"
Craiova

IN AJUTORUL INVAȚATURII

De curînd, într-o adunare de detaşament, am discutat problema care acum este cea mai principală: învăţătura. Aici am hotărît, ca la sfîrşitul anului, în detaşamentul nostru să nu avem nici un corigent sau repetent. Pentru aceasta fiecare grupă de pionieri se va ocupa de cîte doi, trei elevi din cei care sînt mai slab pregătiţi. Roadele acestui ajutor au şi început să se vadă. Colegi care pînă nu de mult răspundeau slab acum au luat note de 7 şi 8.

MARIA OLTEANU
satul Ghirolt, comuna Aluniş, raionul Gherla

RASPUNSUL NOSTRU

Noi, pionierii şi elevii clasei a IV-a aşteptăm cu nerăbdare primul nostru examen. Vrem să facem din examene o sărbătoare. Aceasta, deoarece ştim că rezultatele obţinute de noi vor fi răspunsul la grija pe care ne-o poartă partidul şi guvernul, bucuria ce o facem părinţilor noştri. Voi fi mîndră şi bucuroasă ca peste puţin timp să vă scriu: „Noi ne-am îndeplinit angajamentul. In detaşament şi în clasa noastră nu avem nici un corigent, nici un repetent".

ANA NICOLA cl. a IV-a
preşed. detaşamentului 3
Şcoala de 7 ani Slăveni, com. Gastavăţ
raionul Caracal

BRIGADA DE AGITAȚIE

Intr-o zi, colectivul de conducere al unităţii s-a adunat să discute o problemă foarte importantă: crearea brigăzii artistice de agitaţie.

— Sînt destule subiecte pentru o asemenea brigadă... La noi în şcoală sînt mulţi pionieri buni, merituoşi; mai sînt însă şi unii care nu-şi pregătesc lecţiile, care întîrzie la ore... arătau vorbitorii.

— Ce se ne mai întindem la vorbă, interveni Voicilă, preşedintele unităţii, să formăm brigada!

Hotărîrea a fost luată, însă abia de-acum începea greul. Cine să intre în brigadă? Desigur, unii dintre cei mai talentaţi, dar şi cei mai buni pionieri. Apoi au ales colectivul de redactare a textelor şi, în ziua următoare, au şi trecut la lucru. Au scris versurile, le-au corectat, şi, după cîteva zile, interpreţii şi orchestra au început repetiţiile.

*

N-a trecut mult şi iată că a sosit şi ziua primului spectacol. Programul a început.

De la primele versuri, rîsul a cuprins sala. Insă, din cînd în cînd, printre cei veseli remarcam cîte un elev care devenea dintr-o dată serios. Cu siguranţă că era unul dintre cei criticaţi... Rînd pe rînd, săgeata criticii îşi găsea ţinta în elevi ca Anişoara Măjină, din clasa a VI-a, care a copiat la teza de istorie, ca Ion Dincă, şi Cezar Uză, din clasa a V-a care sînt neastîmpăraţi în timpul orelor de clasă. N-au fost uitaţi nici codaşii la învăţătură.

Dar să nu credeţi că tot programul a fost „închinat" celor care nu învaţă sau întîrzie la ore! Brigada a rezervat cîteva numere şi pentru elevi ca Maria Ioan, din clasa a VII-a, care face cinste unităţii.

De la primul spectacol n-a trecut prea mult timp, însă rodul criticii n-a întîrziat să se arate. Elevi ca Mihai Iconaru dintr-a VI-a, care nu-şi pregăteau temele, sînt acum conştiincioşi şi primesc note bune. Brigada de agitaţie de la Şcoala de 7 ani din comuna Filimon Sîrbu a făcut aşadar o treabă bună!

R. BOGDAN
corespondent voluntar
regiunea Galaţi

SPORT

Echipa noastră

La Şcoala din Miercurea unde sînt profesor de educaţie fizică, pionierii îndrăgesc tot mai mult sportul.

Iată cum a reuşit echipa de handbal să devină campioană regională.

*

După trei ore de la sosirea noastră în Deva, iată-ne în faţa primului meci de handbal, în care echipa noastră urma să întîlnească reprezentativa Şcolii de 7 ani din Zlatna. Jocurile s-au disputat sistem eliminatoriu. Echipa noastră a intrat pe teren decisă să învingă. Jocul este palpitant. Atacul echipei noastre funcţionează admirabil, ceea ce stîrneşte admiraţia publicului spectator. Ea destramă apărarea adversă şi înscrie primul gol prin Doina Ursu, căpitanul echipei. După al doilea gol, echipa din Zlatna începe un joc la om, ceea ce-i face pe jucătorii noştri să-şi încordeze şi mai mult atenţia. Cu toate eforturile depuse de pionierii din Zlatna, ei nu reuşesc să înscrie decît un singur punct. Aşa că, meciul se termină cu scorul de 7—1 în favoarea echipei noastre. Calificîndu-se, a doua zi, echipa pionierilor din Miercurea a întîlnit în finală echipa Şcolii de 7 ani cu limba de predare maghiară din Petroşani. Acest ultim meci era decisiv. Cine învingea se califica mai departe la faza pe zonă. Dorinţa fetelor din Miercurea de a învinge, de a ajunge la Timişoara a învins nu numai oboseala, ci şi echipa pionierilor din Petroşani. Scorul final: 8—0. Merită toate felicitările Doina Ursu, Elena Olteanu, Grete Roth...

PETRU TEŞLARU
profesor de educaţie fizică,
Şcoala de 7 ani Miercurea,
raionul Sibiu

DOI PRIETENI, DOI PIONIERI

In după-amiaza aceea, Mihai se duse la prietenul său să-l ia la joacă. Ştefan nu era acasă. Se hotărî să-l aştepte, şi se aşeză la măsuţa unde mai înainte Ştefan îşi făcuse lecţiile. Caietele îi erau încă pe masă. Luă un caiet şi începu să-l răsfoiască. Paginile erau curate, parcă cineva scrisese fără să le atingă. Literele se înşirau ordonate, toate înclinate în aceeaşi parte, iar după 2—3 pagini se vedea cîte un 10 scris cu creion roşu. „Ce caiete frumoase are", gîndi Mihai. Nici nu observă cînd mama lui Ştefan se apropie de el.

— Văd că-ţi plac caietele lui Ştefan. Nu degeaba-i pionier. Şi tu te străduieşti ca el?

— Da... şi eu...

Un nod i se sui în gît. Minţise. Cînd se gîndi la caietele lui cu colţurile îndoite, cu pete de cerneală şi cu liniuţe roşii care arătau greşelile, nu mai putu de ruşine. Necăjit se gîndi ce bine-i de Ştefan. Cînd eşti pionier, parcă altfel te privesc cei din jur, parcă altfel îţi merg treburile! De cîte ori în gînd nu se văzuse şi Mihai cu cravata roşie la gît! Visuri! El nu merita să fie pionier. Nu-i spusese Ileana şi Victor că el învaţă de mîntuială şi că-i dezordonat? Şi totuşi cît de mult ar vrea să fie pionier!...

Cînd se întoarse Ştefan îi mărturisi toate gîndurile ce-l frămîntau.

— Aş vrea să fiu şi eu pionier, ca tine, ca Sandu... Dar mi-au spus colegii că nu merit...

— Păi asta cam aşa e... spuse Ştefan. Deşi nu eşti un băiat rău sau necinstit. Numai cu învăţătura stai mai slab...

— Dar ce să fac?

— E simplu: trebuie să te străduieşti mai mult. Dar, ştii ceva? Dacă vrei, vino să ne facem un timp lecţiile împreună.

— Sigur că vreau...

Şi chiar în după-amiaza aceea, Mihai şi-a adus cărţile şi caietele la Ştefan. Acesta avea să-l facă să înţeleagă că învăţătura cere muncă temeinică, voinţă, sîrguinţă.

*

De atunci, de la discuţia lor, a trecut cîtva timp şi iată că nu de mult în viaţa celor doi prieteni s-a petrecut un eveniment important! In clasa a III-a de la Şcoala de 4 ani din satul Flera, raionul Călăraşi, au fost primiţi noi pionieri. Printre ei se afla şi Mihai, acum unul dintre fruntaşii clasei. Mihai şi Ştefan au sărbătorit împreună bucuria unei victorii comune.

LIDIA VIŞAN

DECIZIUNE

Avînd în vedere şi considerînd că pe aceste p'aiuri vor veni în curînd ca şi astă vară, ca şi-n alte veri, în mai multe serii, dragii pionieri; că pentru pădure e o cinste mare să primească iarăşi pe sub bolţi de cetini pionierii ţării — vechii ei prieteni.

EU, MARTIN URSILA, responsabil peste tot ce e pădure pînă-n vîrf de creste,

AM DECIS:

— de mîine, pentru vara toată, fauna întreagă e mobilizată şi însărcinată după cum urmează:

— Dis de dimineaţă cum se luminează şi-n pădure-i încă rouă şi răcoare, orice păsărică, bună cîntătoare, va porni să facă zilnic repetiţii, tot după sistemul vechii repartiţii stabilite, adică-n funcţie de glas: corbii şi botgroşii vor cînta la bas; mierle, piţigoii, granguri, la tenor, iar privighetoarea primadonă-n cor.

— Măturatul zilnic pe orice cărare cade-n grija celor ce au coadă mare: vulpi şi veveriţe.

— Cerbi şi căprioare să orînduiască paza la izvoare şi să afişeze neîntîrziat: „NU BEA APA RECE CÎND EŞTI TRANSPIRAT".

— Cît vor sta pe-aicea pionierii dragi, se suspendă dreptul urşilor la fragi, zmeură şi mure; cît despre alune, să nu se adune cele mari şi bune, ci să se păstreze pentru cei ce vin ca să viziteze lanţul carpatin.

— Iar cînd vălul nopţii s-o lăsa încet peste măreţia multului brădet, sarcina începe pentru licurici care vor aprinde luminiţe mici seară după seară cît va ţine vară.

— Cîntăreţii greieri îşi vor lua ghitara şi vor da concerte

— Corul de broscoi să îşi programeze cîntece mai noi şi să le repete în străfund de lac, că ne doare capul de atît: oac! oac!

Cel ce nu respectă tot ce-am decretat va fi deîndată aspru sancţionat: va avea de-a face personal cu mine şi pot să-l asigur :n-o să-i fie bine. Poate să îşi plîngă de pe-acum de milă.

Mai-Florar.

Semnează
MOŞ MARTIN URSILA
pt. conf. FLORIN IORDACHESCU

Pentru serbarea de sfîrşit de an

Azi, recapitulări, pregătiri înfrigurate; mîine lucrări de control. examene; apoi, sfîrşitul anului şcolar şi vacanţa de vară!

Toate acestea sînt importante, nimic nu trebuie să scape atenţiei noastre — deci nici încheierea anului şcolar. Acest eveniment însemnat este un bun prilej de trecere în revistă a realizărilor din timpul anului şcolar. De aceea. formaţiei de teatru sau brigăzii artistice de agitaţie din unitate îi revine o sarcină destul de serioasă.

Pentru a nu stînjeni însă munca de învăţătură cu pregătirile pentru serbare, acestea trebuie să înceapă din vreme.

Mai întîi, formaţia de teatru sau brigada stabileşte conţinutul programului. Cu alte cuvinte, ea fixează lucrurile şi faptele despre care vrea să le vorbească spectatorilor. Acestea vor fi: succesele obţinute de unitate de-a lungul anului şcolar în acţiunile patriotice, la învăţătură, diferitele împrejurări în care opinia detaşamentului, puterea colectivului s-a manifestat din plin. Bineînţeles, atenţiei brigăzii nu-i vor scapa nici figurile pionierilor buni, destoinici, care au dat dovadă în cursul anului de iniţiativă, de hărnicie.

După ce formaţia de teatru sau brigada şi-a fixat aceste obiective şi a ales faptele care le ilustrează cel mai bine, începe munca de creaţie a textelor. Poezia, scheciul, cîntecul, dialogul, şarja prietenească, iată cîteva dintre formele în care pot fi transpuse faptele despre care s-a vorbit. Desigur, întreg spectacolul va fi legat printr-un fir conducător. Pentru aceasta, de pildă, unele brigăzi îşi aleg ideia fotografului care colindă unitatea; altele îşi imaginează „O zi în unitatea noastră", altele. mai ingenioase, găsesc soluţii care de care mai vesele. De pildă, la începutul spectacolului, apare pe scenă prezentatorul, care se plînge că, nu se ştie de ce. brigada a „dispărut". Ce-i de făcut? Nu cumva vor să-l ajute spectatorii? Atunci, cineva din sală — desigur, membru al brigăzii — cere cuvîntul, se urcă pe scenă, şi-şi începe numărul.

Apoi altul, şi încă unul, şi în cele din urmă se vede că toată formaţia era în sală.

Dar, desigur, acestea sînt departe de a fi cele mai bune soluţii. Brigăzile de agitaţie artistică pioniereşti care au participat la fazele raionale ale Concursului cultural artistic au arătat multă fantezie. multă ingeniozitate.

Principalul e ca spectacolul să fie luminos, sărbătoresc, cu un conţinut inspirat din plin din viaţa de zi cu zi a unităţii respective.

SANDU ALEXANDRU

Letay Lajós

CASA NOU

Inceputul

Stăm la margine de-oraş,
cîmpul doar ni-i mărginaş,
dincolo de noi e-o apă
şi-o pădure şi-un imaş.

Împrejur, numai grădini,
pomii verzi, de floare plini,
şi pe-aici se joacă-n voie
toţi copiii din vecini.

Totdeauna, de cu zori,
se aud lărmuitori —
cine-ar mai putea să facă
tărăboi, în locul lor?

Însă într-o bună zi,
ce crezi, cine mă trezi?
Staţi cuminţi, că pe-ndelete
toate vi le-oi povesti!

Soarele ardea cu foc,
dar pe-afară zgomot, ioc —
unde sînt băieţi şi fete
să jucăm, şi care joc!?

Cînd privesc atent pe geam,
văd că numai eu lipseam,
toţi erau prezenţi acolo —
dar o vorbă n-auzeam.

Iată, nişte oameni mari,
patru-cinci, umblau hoinari,
se uitau încolo-ncoace,
cînd spre rîu, cînd spre hotar.

Cine oare poate fi?
Şi-apoi ce-ar putea găsi?
Ba se-apleacă, ba fac semne
şi măsoară tot pe-aci.

Lungi ţăruşi împlîntă-apoi
între patru colţuri noi,
după ce mai tot măsoară,
liniştiţi, pleacă-napoi.

Ce se-ntîmplă? Cum să ştii?
Vreau să-ntreb, dar mulţi copii
strigă bucuroşi spre mine:
— Casă nouă vom clădi!

Cum va fi?

— Cum va fi, cum va fi?
întrebăm într-una.
— Cînd încep?
— Şi pentru cine?
— Va fi-naltă, cum îi luna?
— Cîte geamuri şi balcoane?
— Dar etaje-n nori crescute?
— Poate c-o avea la poartă
Sonerii cîteva sute!..
Şi-au fost unii
Care-au vrut
Să cunoască totul, totul,
hornurile, scocurile,
chiar şi pivniţa, şi podul.
Am vorbit de-acoperiş
şi de geamuri luminoase,
întrebînd dacă vor fi
ca la celelalte case?
Jocul însă n-a mai mers
aşa viu ca altădată,
mingea s-a mai odihnit,
că-i bătută şi-alergată.
Plini de gînduri şi de planuri
către scară doar ne-am dus,
toţi suind, în visuri, casa,
casa nouă, cît mai sus.
Aşteptăm o nouă zi
s-auzim ce spune vestea.

. . . .

Mîine merg şi eu, copii,
mai departe cu povestea.

In romîneşte de ION BRAI

EXPEDIŢIA KON-TIKI

„Văzind că valurile ne prinseră, tăiarăm funia ancorei şi plecarăm. Un val se înălţă drept sub noi şi-l simţirăm pe „Kon-Tiki" ridicat în aer... Călătoream pe spinarea valului cu o viteză care ne tăia răsuflarea. Pluta vibra, pîriia şi gemea... Un val mare se ridică în urma noastră ca un perete sclipitor de sticlă; în clipa aceea tocmai ne lăsasem în jos, iar el se rostogoli peste noi... Intr-o clipă iadul ajunse din nou peste noi şi Kon-Tiki dispăru cu desăvîrşire sub apă..."

In junglele statului Ecuador există nişte copaci numiţi balsa. Inchipuiţi-vă nouă trunchiuri de balsa strîns legate cu funii de cînepă pe care se găseşte o colibă cu pereţii din rogojini de bambus, cu acoperişul din frunze de palmier (care în cursul călătoriei vor fi veşnic verzi) şi un catarg de 9 metri înălţime pe care pe vreme liniştită, atîrnă fără viaţă o velă simplă de 4,5 x 5,5 m pe care este pictat Kon-Tiki. Aceasta este pluta care, jucăria a valurilor unui ocean înfuriat, înfruntă totuşi cu îndrăzneală furtuni năprasnice şi reciturile de mărgean ale insulelor Polineziene din Oceanul Pacific. Timp de peste trei luni de zile, şase oameni au înfruntat stihia oceanului pe această plută primitivă, asemănătoare întrutotul celor ce se construiau acum cîteva veacuri în urmă.

Plecarea se face din Peru la 28 aprilie 1947. Vor ajunge ei oare, toţi împreună, pînă la capătul călătoriei? Sînt aproape 4.400 de mile marine adică vreo 8.000 de kilometri pînă la destinaţie. Greu de spus dacă... nu citeşti cartea „Expediţia Kon-Tiki" de Thor Heyerdahl. Această carte descrie o călătorie plină de peripeţii şi de riscuri, călătorie reală pe care autorul cărţii a întreprins-o pentru a-şi susţine o ipoteză ştiinţifică.

S. ŞTEFAN

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".